

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16054/2022
29.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсано земљиште, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1472/22 од 21.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1472/22 од 21.07.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1472/22 од 21.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 1472/22 од 21.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Убу Р1 42/21 од 04.04.2022. године, којим је одређена новчана накнада за експроприсано земљиште, ближе одређено у ставу првом изреке првостепеног решења, власништво предлагача, ком је признато право на новчану накнаду решењем Одељења за привреду и имовинско правне послове Општине Лајковац од 14.12.2020. године, обавезан противник предлагача да предлагачу, на име наведене новчане накнаде за експроприсано земљиште исплати укупан износ од 2.501.575,00 динара, односно појединачне новчане износе за сваку појединачну кат.парцелу, све ближе одређено у ставу другом изреке првостепеног решења, са законском затезном каматом од 04.04.2022. године као дана доношења првостепеног решења до исплате, као и да му накнади трошкове поступка у износу од 194.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Правноснажним решењем, применом материјалног права из одредби Закона о експропријацији и Закона о планирању и изградњи, цитираних у образложењу нижестепених решења, одређена је накнада за кат.парцеле експроприсане решењем Одељења за привреду и имовинско правне послове Општине Лајковац од 14.12.2020. године, у складу са стварним статусом тог земљишта као грађевинског земљишта (а не као пољопривредног како су парцеле уписане у катастру непокретности) и обавезан је противник предлагача као корисник експропријације да предлагачу исплати тржишну вредност експроприсаних кат. парцела у износу утврђеном на основу налаза и мишљења судског вештака који се користио компаративном методом, узимајући у обзир све релевантне параметре и корективне факторе. Ово због тога што су ступањем на снагу Просторног плана подручја посебне намене државног пута I Б реда број 27 (описане деонице) на основу Уредбе Владе РС о утврђивању Просторног плана који има карактер планског документа, која је ступила на снагу дана 15.01.2020. године, што значи пре експропријације, предметне катастарске парцеле промениле намену и постале грађевинско земљиште на основу члана 82. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18) без обзира што та промена намене и статуса земљишта, пропустом надлежних органа управе, није проведена у катастру.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепена решења у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тачни су ревизијски наводи противника предлагача да се новчана накнада за експроприсано земљиште одређује према врсти (статусу) земљишта у време доношења правноснажног решења о експропријацији. Међутим, није реч о накнадној промени статуса земљишта, већ о томе да је пре правноснажног решења о експропријацији промењен статус земљишта ступањем на снагу планског документа (који га је одредио као грађевинско земљиште), због чега је новчана накнада одређена у складу са стварним статусом, без обзира што та промена није спроведена и евидентирана у катастру.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Списи предмета Одељења за привреду и имовинско-правне послове општинске управе општине Лајковац достављени су суду ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност 12.03.2021. године. Вредност предмета спора је износ од 2.501.575,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан 12.03.2021. године (1 евро=117,5700 динара) представља динарску противвредност 21.277,32 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по срењем курсу НБС на дан покретања поступка, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Предлагачу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**